

a člověk postavú krásný, jemužto Darius slíbil bieše dáti svú dceru, když by zabil Alexandra, a ten bieše oděn rúchem macedonským a mezi rotami Alexandrovými bojujícími stáše za Alexandrem s vytrženým mečem, jehožto 5 žádný nepoznal jest. Ten tak silně udeři na hlavu Alexandrovu, že jeho meč proniče skrze helm a v hlavu jej rani. Uzřevše to rytieři Alexandrovi, ihned jej popadše, vedechu jej před Alexandra. Vece jemu Alexander, maje za to, že by byl Macedonský: „Ó udatný muži, pročs mú 10 hlavu mečem ranil, i zdali si mne nepoznal, Alexandra, / 253b₁ pomocníka svého?“ Jemužto odpovédě ten muž perský: „Najvětší ciesaři, nemni mne tvá velebnost býti Macedonským, ale jáť sem pokolenie přelítého barbarského. Ale to sem tobě proto učinil, neb mi jest slíbil Darius dceru svú 15 dáti za ženu, když bych tě jma předeň přivedl.“ Ale Alexander, svolav své rytieře, postavi jej před nimi, a co by z toho učiniti měl, tázáše jich. Tehda jedni vecechu, aby byl ukřižován, druzí praviechu, aby byl hlavy zbaven, třetí radiechu, aby byl upálen. Uslyšav to Alexander, od- 20 povědě jim: „Co jest zlého učinil tento udatný muž? Chtěl jest naplniti přikázanie pána svého. A protož ktožkoli súdí jej hodna smrti, sám se súdí budúcně, nebo kdybych já přikázal někomu z vás, aby zabil Dariáše, a učinil by, jakož tento udatný muž učinil jest, též by pokuty na se 25 čekal od Dariáše. Protož zle ste súdili, aby tento Barbarský měl kterou pro to smrt trpěti.“ A to řka, ihned jemu kázal jest bezpečně odjeti, chvále jej pro sílu moci jeho.

Ale uslyšav to Darius, že jeho vládaři boj ztratili, sebrav množstvie jjezdnych i pěších, vzebra se na horu ciličskou, 253b₂ 30 jenž slóve Taurus, / totižto Bejk, nadějíc se Alexandrovu sílu přemoci. A stekše se v hromadu u boj, tak ukrutně s sebú bojovášta, a tu Darius jsa přemožen, i uteče, ale Alexander honil jest jej až do Bratty města. Tu rozbiv stany, bohóm oběti vítězné obětoval jest. A jiný den poče 35 snažně města dobývati, a dobyv jeho, postavi svú stolicí vládařskou a všechna města okolnie podrobi své moci. A v tom zajisté městě nalezl jest bez čísla pokladuov shromážděných a tu mateř a ženu Dariášovu i syny jal jest.

*Tuto jedno knieže Dariášovo
chtěl Alexandrovi Dariáše dáti v moc jeho.
Kapitola 47.*

Mezi tiem jeden z kniežat Dariášových přijel jest k Alexandrovi a řka jemu: „Najvyšší ciesaři, jáť sem jeden 5 z kniežat Dariových, jemužto sem mnoho služby učinil a nic dobrého nedostalo mi se od něho. Protož líbí-li se tvé velebnosti, daj mi deset tisíc branného lidu mladého a jáť tobě slibuji, žeť Dariáše a větší díel jeho rytieřstva v tvú moc dám.“ Uslyšav to Alexander, / vece jemu: „Přieteli, 10 254a₁ nevěřímť, že by ty cizím chtěl svých dobývati.“ V ta doby druzí z kniežat Dariášových poslachu list jemu takto vznící.

*Tuto vládaři pišú list Dariovi o Alexandrovi.
Kapitola 48.*

Králi nad králi Dariášovi přejasnému, bohu velikému, 15 Serapis a Jupiter vzkazují službu. Psali sme jiných časuov tvé velebnosti a nyníet vám opět pišeme Alexandruov Macedonského úklad, nebo on jakožto lev vtrhl jest do zemí našich a všechna sbožie naše jakožto vzsteklý roz- 20 ptýlel jest a naše rytieře zmordoval jest, a tak sme velikým zámutkem obtieženi, že náramnosti jeho potom nebudem moci sněsti. A protož velebnosti tvé pokorně prosíme, aby naši službu přiveda sobě ku paměti, račte nám pomoc 25 takovou dáti, abychom mohli násilé nepřátelské, jenž nám činie, odehnati.

A přečet list Darius, hned jest Alexandrovi odepsal list takto vznící.

*Tuto Darius piše list Alexandrovi,
přikazuje jemu jakožto služebniku.
Kapitola 49.*

Darius, král persidský a král nad králi, sluze našemu Alexandrovi. / Přikazujem nyníe: K našima ušima přišla 30 254a₂

jest pověst, že svú malostí mníš se naši výsosti protiviti, ale jakožto nelze hlúpému oslu a těžkému k hvězdám se podvihnutí, poňavadž křidel nemá ani létavého přístroje, též ty nebudeš moci dosáhnúti proti nám, čehož se domníváš dosieci. Slyšeli sme zajisté, že si k naší mateři a synóm velikú dobrotivost okázal, protož zajisté věz, že dokudž jim budeš dobře činiti, nebudeš mne mieti nepřítele. Pakli jich dobře chovati nebudeš, u větší nepříezen upadneš, nebo to na tě přijde, že osudek náš nad tebu vydaný počiješ.

Ale Alexander, přijav list a přečet jej, takto jest odepsal.

*Tuto Alexander opisuje list Dariovi.
Kapitola 50.*

Alexander, syn Filipuov, Olympiady královny, Dariášovi, králi perskému, praviece vzkazujem: Pýchu, zpupnost a marnú chválu bohové sú v nenávisť jměli, a tak smrtné porážejí, kteřížto sobě jméno nesmrtné připisují. Ale to ty, jakožto slyšíme, činíš, že nepřestáváš se bohóm, dokudž muožeš, protiviti a porúhati, také z toho že nám porokuješ, že sme tvé rodině dobrotivost ukázali, ale že ty nešlechtným myšlením pohnut / byváš, poňavadž sme toho ne učinili ani pro tvú příezen, ani pro tvé vděčenstvie, ale to jest pošlo jedno z srdce našeho ctnosti a velebnosti. Ale o vítězství, kteréhožto nám božské přezvěděnie pójčil, nikoli sebe skrže to nevznošujem, neboť nám bohové pomáhají, ješto ty je na každý den hanieš, poňavadž se bohem nazýváš a žádáš jim býti přirovnán. Protož tento list bud tobě nynie poslán poslední, a střež sebe se vši pilností, nebť proti tobě táhnem kvapně.

Ten list dal jest Alexander poslóm Dariášovým, a dav jim dary výborné, i pustil jest je od sebe.

*Tuto Alexander posielá list vládařóm svým,
aby jemu potřeb jednali.
Kapitola 51.*

Alexander, syn Filipuov, Olympiady královny, kniežatóm a vládařóm i všem naší moci poddaným, to jest Syrským, Kapadocským, Pelajonským, Arabským, Panfilským, Laodským a jinému lidu našemu, milost. Dáváme vám pevně věděti i prikazujem, aby každý z vás nám tisíc kóz dobyl připravených a ty abyšte je nám poslali do Alexandrie, aby nám i našim rytieřóm oděvu i obuvi z nich zjednali a zdělali, a na našich velblúdiech, kteréž máme v Alexandří, k řece Eufraten poslali. /

*Tuto jedno knieže jménem Nestodius ptše list Dariovi takto.
Kapitola 52. 254b₂*

Králi nad králi, přejasnému Dariášovi, bohu velikému, Nestodius službu vzkazuje. Viem, že jest neslušné takových věcí vaší velebnosti posielati, ale bezděky to činím, jsa připuzen. Věz tvá výsost zjevně, že kniežata naše u boji dvě, ješto sme měli s Alexandrem, jsú zabiti. A já, jsa přetěžce raněn, ledva sem utekl. A mnozí mužie přemocní, vašeho cesařstvie zapierajíc, i přivinuli sú se k vojsku Alexandrovu a on jest je poctivě přijal a dal jim královské krajiny.

A přijem list Darius a přečet jej, i psal jest Nestodovi, kniežeti svému, aby veliké vojsko sbera, i mužsky se proti Macedonským bránil, a druhý list hned psal jest králi indičskému, aby jemu pomoc ráčil dáti.

*Tuto Porrus, král indičský, odpisuje Dariovi Perskému.
Kapitola 53.*

Porrus, král indičský, Dariovi, králi perskému, zdravie. Poňavadž si nás prosil, abychom tobě na pomoc přijeli.